



Beograd 2023.

edicija Struja

Milovan Rakijaš  
KUČKE I BUDALE

© za ovo izdanje autor i Rende Books 2023.

urednica  
Slađana Novaković

**MILOVAN RAKIJAŠ**

**KUČKE I BUDALE**



*I najgluplja žena može upravljati  
pametnim muškarcem,  
ali budalom može samo pametna*  
Radjard Kipling



## VERNICA

- Ja ne znam šta ti je odjednom. Počela si da se krstiš pred svakim krstom i pred svakom crkvom. Pokvarićeš nam decu. Vidiš da te crkve prave na svakom ćošku.

- Svako ima pravo da veruje.

- Ima, ali ne i da se sprda sa pravoslavljem.

- Svako ima pravo na svoj način. I ti ne bi trebalo da se mešaš u moj.

Nije mogao da veruje. To joj se odjednom pojavilo, gotovo je šćepalo. Da se krsti pred svakom crkvom.

- Dobro, bre, slušaj malo Paju i gledaj ga, slušaj ili čitaj recimo Vladetu Jerotića.

- Paja se prekrsti par puta tokom cele liturgije.

- Bre, deca su nam upisala prirodni smer.

Ne vredi, krsti se i dalje. Sve upornije, kao sumanuta. Staju kod svake crkve.

- Hajd sad polako, smireno. Čekaćemo, možeš na kratko i da se pomoliš i izrecituješ Očenaš, naravno ako ga znaš.

Nije bila takva, misli on, pre braka, a ni posle. Postade vernica odjednom. Mešanka katolikinje i pravoslavca. Krstila se kako kad, nekada čak i sa tri prsta, ali uglavnom celom šakom, onako neutralno.

- Koji ti je kurac odjednom? - nije izdržao jednom u kolima.

I počela je s vremenom onako samo ukrug, između sisa. A bilo je i mesta. Bile su velike i nekako okrenute svaka na svoju stranu, kao da su u svađi. Ponekad bi se i zanela. Odlutala negde. Pa preskočila i crkvu i krst.

Šetaju se oni gradom punim crkava, ona zastaje kod svake, krsti se i nešto se saginje. Nije mu ništa jasno. Ulaze u neku, ona ljubi ikone, stavlja novac u onu rupu za novac. Vraća se unatraške i opet krsti.

- Zarazićeš se tako, te slike svako ljubi.

Pomišlja da je odvede nekom da je „pogleda“.

Deca su već velika. Kada bi izlazila iz crkve, njih bi samo pogledala, njega ne. Dešavalo se ipak da prođe i po nekoliko meseci da se ne krsti tako baš pred svakim krstom.



Verski hrišćanski praznici. Postavlja pitanja onako iz znatiželje. Zašto se jaja boje u crveno. Kada su hrišćani prihvatili krst. Zbog čega se posti... Ne zna. Bio je ubeđen da ko troši mozak da bi završio dva fakulteta, trebalo bi da bude i obrazovan. Sa njegovom ženom to nije bio slučaj. Njoj je mozak služio izgleda za nešto drugo.

Ona se tokom njihovog zajedničkog života nekim mesecima krstila intenzivnije, a nekima uopšte ne.

Post. Pokušavao je on da joj objasni da je post zdrav i da nema veze sa verom. Zato se uglavnom i posti zimi, kada se manje radi. A i zbog zdravlja. Da se izbace toksini nakupljeni leti. Hrišćani imaju post, muslimani isto poste tokom meseca ramazana, Jevreji svoje pročišćenje nazivaju Jom kipur. Hindusi opet na svoj način. Sve je Tvorac uredio. Ne vredi. Ali to što se krsti ga je i dalje izluđivalo.

Doduše i majka joj bila takva, vernica. Profesorka biologije. Mada to ništa ne znači. I vredna. Obe su bile baš vredne. U svakom pogledu. I posvećene. Neki put nekako vidno predanije, neki put onako. A baš su bile i „vernice“.

Odu kod Milojka na slavu, Sveti Nikola. Posna slava. On čovek spremio prase i jagnje. Kaže, spremala Milanka i ribu, kao da se izvinjava, a ovi njeni se

odmah ponapijaju. Odem ja kod popa. Kaže čovek spremi ono što imaš. I ja spremim. Uredno kolač, prasetinu, jagnjetinu i svakojaka pića.

Milojko je inače glavni rudarski inženjer u nekoj od bivših srpskih cementara. I tako, odu oni na slavu kod Milojka, njegova žena, na iznenađenje svih, vadi sardinu. Neko selo kod Umke. Šta će, ne mogu seljaci da se ne sprdaju. Jebe se njima i što je on najbolji Milojkov prijatelj i direktor.

Ali vera je vera. Mora se poštovati.

Pita on nju jel' zna koju od deset božijih zapovesti. Ćuti.

A na pomene, sedam dana, subotom, 40 dana, šest meseci, godinu dana, dve godine, deset godina, 25 godina, na to se redovno išlo, cela njena porodica. Išao je i on neki put, pa prestao. Kada joj je rekao da to baš i nije tako normalno, uz puno obzira, da je ne uvredi, ona je odgovorila da je to prilika da se, eto, cela porodica, mislim njena, okupi. Misli se on, baš su našli razlog za okupljanje. Čovek tek kada se oženi svašta sazna o ženi kojom se oženi.

Kaže on da je čuo, i to od jednog monaha, zašto se tako često išlo na groblja, svake subote i na pomene. Ostalo od Turaka. Objlašnja joj kako su osmanlijski sultani bili mudri. Kad se činio zulum